

ards Barr sem áður var nefndur fengið þriðjunginn og læknað ívið lægri upphæð fyrir rannsóknir og skýrslugerð. Í fyrra var ákveðið að hætta þessum stuðningi.

Lítil umræða hér á landi

Það sætir nokkurri furðu að þessi umræða skuli ein-skorðast að heita má við Bretland vegna þess að bóluefnið sem málið snýst um hefur verið notað víða um heim. Hér á landi hefur það verið notað í fimm-tán ár. Haraldur Briem sóttvarnarlæknir sagði Lækna-bladini að vissulega hefði umræða um MMR skotið upp kollinum, meðal annars í fyrirspurnum alþingis-manna til heilbrigðisráðherra, en málið hefði aldrei komist í hámmáli hér á landi, trúlega vegna þess að almenningur treystir þeim upplýsingum sem heilbrigðis-yfirvöld veita.

Önnur spurning sem vaknar er hvort menn hafi látið sér þessa einu rannsókn nægja. Því svarar Haraldur á þann veg að svo sé alls ekki, það hafi verið gerðar fjölmargar rannsóknir á hugsanlegum tengsl-

um MMR og einhverfu, þar á meðal hér á landi, en Bjarni Þjóðleifsson hefur rannsakað sérstaklega áhrif MMR-bólusetninga á görnina og ekki getað staðfest tilgátu Wakefields. Ein víðamesta rannsóknin var gerð í Danmörku þar sem öll einhverfutilvik eru vel skráð. Hvernig sem menn leituðu fundust engin tengsl við MMR. – Það er frekar að menn hafi talið sig finna að MMR veiti ákveðna vernd gegn einhverfu í þeim faraldsfræðilegu rannsóknum sem gerðar hafa verið, sagði Haraldur.

Haraldur sagði að ótti við bólusetningar væri ekki vandamál hér á landi eins og dæmi væru um um annars staðar. Reyndar kæmi það fyrir að foreldrar neituðu að láta bólusetja börn sín en þau tilvik væru svo fá að þau hefðu engin áhrif. Hér á landi hefur þátt-taka í bólusetningum gegn mislingum, hettusótt og rauðum hundum verið nógu mikil til þess að koma í veg fyrir hættu á faraldri.

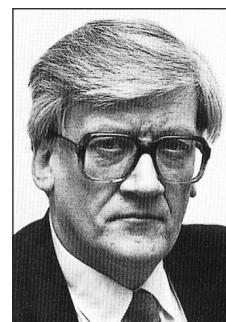
Heimildir

Netútgáfur Sunday Times, Guardian, Lancet og BMJ.

Leikur Hagstofunnar að tölum

Í MARSHEFTI Lækna-bladsins nefnir Hagstofan mismunandi flokkun útgjalda OECD til heilbrigðisþjónustu, svo sem COFOG og SNA flokka. Hvort Ísland eða aðrar þjóðir reyna að fylgja slíkum flokkunar-kerfum skiptir ekki meginmáli ef ekki er staðið við vissar grundvallarreglur. Mörgum þjóðum hefur ekki tekist vel til varðandi þann þátt. Á Íslandi hafa stórar öldrunarstofnanir þar sem kostnaður við lækningar og hjúkrun nema ekki helmingi rekstrarkostnaðar verið flokkaðar sem heilbrigðisþjónusta að minnsta kosti að hluta en ekki sem félagsþjónusta eins og reglur herma. Samkvæmt niðurstöðu rannsóknar óháðra starfsmanna OECD sem dvöldust hér meira og minna í tvo mánuði fyrir nokkrum árum var þetta niðurstaðan og reyndum við þó að fara eftir COFOG flokkuninni. Niðurstaða þeirra var að lækka mætti kostnað við heilbrigðisþjónustu sem hlutfall af vergri þjóðarframléiðslu um allt að 0,9%. Skýrslu þeirra hefur aldrei verið mótmælt af Hagstofunni. Benda má á að Danir gengu of langt í hina áttina og flokkuðu of margar heilbrigðisstofnanir undir félagsmál. Nú hafa þeir tekið sig á og flokka betur, en hlutfall útgjalda þeirra af vergri þjóðarframléiðslu hækkuðu

úr 6,6-8,5% á þessum tíma. Hagstofan hefur ekki gætt þess að gefa út útgjaldatöflu með fyrirvara eins og þeim ber skylda til. Þess vegna verður upphlaup á alþingi og einstakir þingmenn, jafnvel háttsettir fjár-veitingamenn alþingis, fara með himinskautum um óráðsú og lélegan rekstur heilbrigðisþjónustu. Slíkt tal sæmir ekki alþingismönnum. Þetta hefur valdið niðurskurði og versnandi heilbrigðisþjónustu. Ég er sammála niðurstöðu forsætisráðherra sem birti í fjölmiðlum að Hagstofan hafi ekki nægilegar upplýsingar til þess að geta svarað með vissu hvaða lönd eru sambærileg við Ísland og hver ekki. Einnig má benda á niðurstöður hagfræðistofnunar Háskóla Íslands sem fellur að þeim skoðunum sem hér hafa verið settar fram. Niðurstaða starfsmanna OECD eru einu óháðu upplýsingarnar er birtar hafa verið og standast þar til þeim hefur verið hnekkt. En gott er að vita að Hagstofan lofar betri tíð í þessu máli. Áður en farið er út í eina stofnanamyndunina enn um þessi mál sýnist mér einsýnt að ráðuneyti, Hagstofa, TR og landlæknir myndi fastan starfshóp er haldi utan um útgjöld til heilbrigðisþjónustu.

Ólafur Ólafsson

Höfundur er fyrrverandi landlæknir og formaður Félags eldri borgara,